

Tað besta við Føroyum er - veðrið

GESTSINS EYGA Suðuroyggin er eitt fantastiskt stað at ferðast, siga týsk hjún, sum eru útimennisku burtur av

Hjúnini Nadja og wolfgang Seeliger eru her fyru fyrstu ferð, og tað hava tey ikki angrað eina løtu

Áki Bertholdsen

Tá ið tey skulu siga, hvat er tað besta við at vera í Føroyum, er svarið heldur óvanligt.

– Tað er veðrið, siga týsku hjúnini, Nadja og wolfgang Seeliger sum hava verið í Suðuroy og ferðast í nakrar dagar.

Í summar hava tey verið í Føroyum og ferðast á fyrsta sinni. Eftir ein stuttan steðg norðanfyri, meststum dattu tey umborð á Smyril og síðani brúktu tey alt tað, sum var eftir av føroyaferðin, í Suðuroy.

Og hesa tíðina, tey vóru í Suðuroy, ferðaðust tey alla oynna á tamb, men til gongu.

– Tá ið vit komu til Føroya fóru vit fyrst til Gjáar. Men upp á eina lítla løtu høvdu fimm stórir bussar við ferðafólki verið í bygdini, so tað var einki fyri okkum, siga tey.

Tey siga, at tiskil tóku tey til rýmingar og í Havn sóu tey Smyril liggja við bryggju.

Vit hildu, at Suðuroy kundu verið stuttlig at vitja, og soleiðis var tað, at vit endaðu í Suðuroynni, siga tey.

Vilja hava albógvarúmd

Tey bæði eru útimenniskju burtur av og hava fleiri ára royndir at ganga í fjøllum og at klintra í bjørgum, eisini í Himalaya og Nepal.

Men tað er ómetaliga dýrt og samstundis tekur tað einar tiggju dagar, bara at koma til fjøllini.

Tískil er ein vanlig summar-

Men til Íslands tíma tey ikki, tí har er tey yvurfloymd av ferðafólki, og so er tað ræðuliga dýrt í Íslandi eisini.

– Vit vistu einki um Føroyar áðrenn, men ein dagin, vit sótu og hugdu í eitt kort, dattu eyguni niður á Føroyar, og so hildu vit, at har kundi tað verið áhugvert at farið, siga tey.

okkum inn í náttúruna, at føla hana, at smakka hana og at fáa hana inn undir húðina, siga tey.

– Okkara stóra frítíðarítriv er at vera uttandura, at uppliva náttúruna og fuglalívið, og at taka myndir.

Og tiskil gista tey eisini í tjaldi, tá ið tey eru í ferðast og hesar dagarnar, tey hava verið

standi stað at ferðast í, tí í roynd og veru gera fólk sjálvi av, hvussu langt tey ganga.

– Tað eru góðir vegir alla staðni, eisini til tey mest fjar-skotnastu plássini eru koyrandi eftir lutgalsliga góðum vegum. So hava fólk ikki hug at ganga so langt, ber til at koyra langt og ganga stutt. Men vilja fólk heldur ganga langt, er bara at lata bilin standa, og so fara til gongu.

Tí gjørdur tey av at brúka alla ferðuna í Suðuroy og her hildu tey so til á kamping-plássinum í Vági til tey fóru av landinum aftur.

Tað var við ringum tannabiti at tey fóru, men tey skuldu aftur til arbeiðs, so tað var eingin vegur uttan um.

– Vit eru komin í samband við fólk, sum hava greitt okkum frá um søgu og fólk og náttúru og tað ger eina slíka ferð heilt øðrvísi enn tá ið vit bara ferðast einsamøll.

– At koyra ígjøgnum náttúruna er sum at siggja hana í sjónvarpi. Tað, sum ger hana livandi, er, at tú tosar við fólk og hoyrir tey greiða frá, tí tá skilur tú náttúruna so nógv betri, siga tey.

Dámar teimum lítið

Tey halda lítið um, at tað skal kosta hjá vanligum ferðafólki at ferðast í náttúruni. Tey halda, at fólk eiga at hava frælsið at reika runt og teimum dámar ikki, at fólk skulu noyðast at rinda fyri at sleppa í náttúruna.

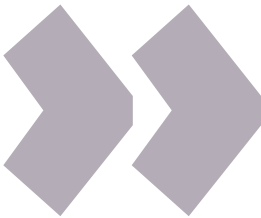
Tey siga, at tað er ikki vanligt aðrastaðni, tó siga tey, at tað er hunda dýrt at sleppa í fjøllini í Himalaya.

Hinvegin skilja tey trupulleikan við hópferðavinnu, har stórir bussar koma til smabygdir við ferðafólki allan dagin.

– Bjóðar tú bussferðir, eggjar tú til hópferðavinnu. Hinvegin ræður tað um at gera sær greitt, hvat slag av ferðafólki, føroyingar vilja hava. Á summum smáplássum, sum eru í somu støðu, sum Føroya, lata tey rætt og slætt vera við at hava tænastr, sum eggja til hópferðavinnu, halda tey.

Hinvegin skilja tey heldur ikki at tað skal bera til hjá útlendsum ferðaskrivstovum at tjena pengar upp á at ferðast í Føroyum.

– Tá ið vit ferðast, leggja vit dent á, bara at brúka lokalar ferðaskrivstovur á staðnum, har vit fara at ferðast, siga tey.

Upp á eina lítla løtu høvdu fimm stórir bussar við ferðafólki verið í bygdini, so tað var einki fyri okkum

feria ov stutt til at fáa nakað burtur úr har um leiðir, eisini tí tað tað eru altíð onkrir dagar við ringum veðri.

Tí siga tey, at tey hava tey hildið seg til smærri pláss hesi seinastu árin.

– Okkum dámar best at ferðast á plássum, sum ikki eru avtikin av ferðafólki og tiskil hava vit ferðast nógv í Noregi og Skotlandi.

– Og vit hildu eisini, at hetta er í tøkum tíma, tí vit hava eisini lisið, at eisini tit eru við at verða yvirrend av ferðafólki-um.

Og so dámar okkum væl veðurlagið um hesar leiðirnar - og vit hava ikki angrað tað eina løtu, at vit komu til Føroyar, og serliga til Suðuroyar, leggja tey afturat.

– Okkum dámar væl at liva

í Suðuroy, hava tey eisini ligið í tjaldi.

Wolfgang dámar eisini at taka myndir, og hann tekur eisini ein hóp av náttúru-myndir, sum hann selur, og fer nakað burtur úr - men tað er bara frítíðarítriv.

Einastandi

Tey bæði eru samd um, at Suðuroyggin er eitt heilt eina-